

Budou na GTM uniformy?
Odpovědi najdeš na čtvrté straně.

Studentské noviny

Čtvrtek 23. 6. 2022

MAMNÍK

“Připadala mi jako princezna,” vzpomíná Jana Kánská na Miladu Horákovou

(Foto: dotyk.cz)

Jakou nejsilnější vzpomínku máte na svou maminku?

Mých vzpomínek na mámu je mnoho, snad ta nejstarší je z mého raného dětství, kdy rodiče odcházeli na nějaký ples, táta ve fraku a máma v nádherných modrých, sametových šatech. Dodnes to vidím, připadala mi jako princezna.

Jak byste Miladu Horákovou popsala, jaká byla?

To svědčí o tom, že moje máma byla velice elegantní a nechyběl jí ženský půvab. To navíc, kromě ostatních výjimečných vlastností, jako je poctivost v práci, znalost řeči a hlavně organizační talent a láska k rodině.

Pokračování rozhovoru
na třetí straně.

Úspěšná spisovatelka je součástí učitelského sboru GTM.

Naše paní učitelka Jitka Neradová je, jak mnozí jistě víte, autorka hned několika skvělých knih. Letošek je pro naši učitelku rok, kdy vydá knihy hned dvě. (Audio)knihy Doskočiště protektorát vyjde již za pár dní a paní učitelka se rozhodla, že nám při této příležitosti sdělí něco o knize, kterou teprve chystá. Bude se jednat o knihu o ženách, které se podílely na odboji. Dle paní učitelky se jedná o ženy, které často pouze chtěly žít své životy, ale někdo nebo něco (v těchto případech totalitní režimy) jim v tom bránilo. Za redakci paní učitelce gratulujeme k vydání a přejeme jí hodně štěstí do budoucích projektů.

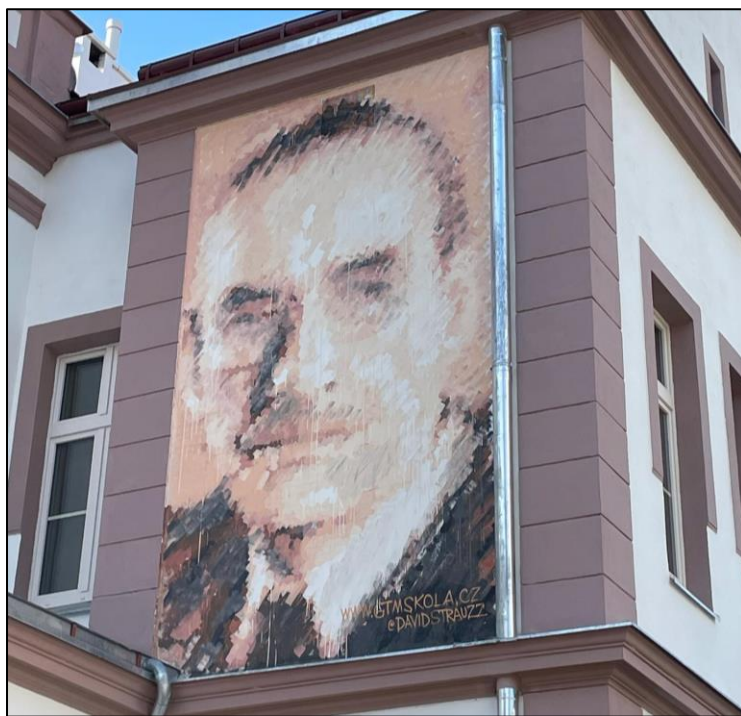
(Foto: F. Gey) (J. Troniček)

„Portréty studentů jsme chtěli veselé, jsou to přece spokojení žáci naší školy,“ tvrdí paní ředitelka

Začátkem minulého školního roku se nám před vchodem objevilo umělecké dílo Davida Strauzze a letos následoval jeho portrét Thomase Manna. Zeď do ulice bývala dlouho celá bílá, „zdobilo“ ji pouze dílo vytvořené kolemjdoucími sprejery.

Předchozí vedení poprosilo paní Vopařilovou, když byla ještě učitelkou výtvarné výchovy, zda by něco nevymyslela. Oslovila několik umělců, ale nápad Davida Strauzze se jí zalíbil nejvíce. Podle nynější ředitelky proto, že chtěl od počátku vytvořit portréty studentů naší školy. Umělec celý koncept vymyslel sám, svou tvorbu dle svých vlastních slov zaměřuje na „Místa a tváře“. Ty před bránou našeho gymnázia jsou našich studentů a pan Strauzz si je vybral poté, co je paní Vopařilová nafotila. „Portréty studentů jsme chtěli veselé, jsou to přece spokojení žáci naší školy,“ říká paní ředitelka. Jejich obličeje jsou pokryty notami, které znázorňují Českou státní hymnu. Barvy tohoto díla jsou jakýmsi kontrastem k těm, kterými byl vytvořen portrét Thomase Manna před vchodem do budovy O. Další, studenty snad málokdy vídaný výtvarný dílo pana Strauzze na naší škole visí v ředitelně a můžete ho vidět na fotografii. A můžeme se těšit na další umění na škole? „Co přinese budoucnost, uvidíme, nechme se překvapit,“ říká nakonec paní Vopařilová.

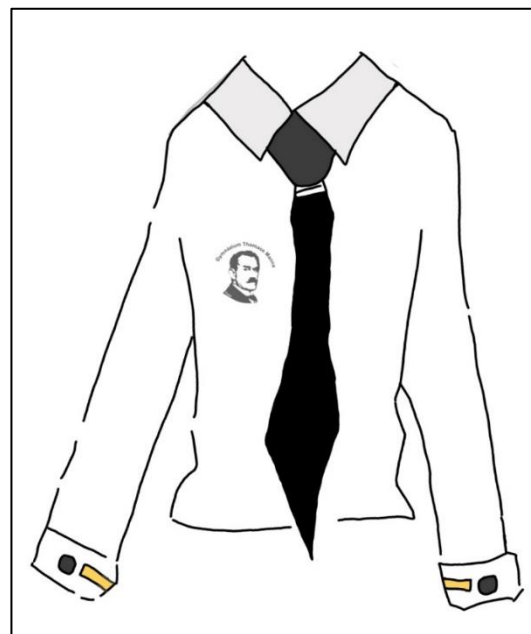
(K. Villa)

Školní uniformy?! Experiment: fake news

V předmětu Kritický pohled zpět a kritické myšlení, který se vyučuje v kvartě, se studenti zabývali tématem “fake news” v historii a současnosti. Po získání základních dovedností o charakteristikách a způsobech odhalení “fake news” byl proveden experiment, který byl praktickou realizací získaných dovedností. Cílem tohoto úkolu bylo, aby žáci pochopili, jaké účinky a jaké podněty mohou vyvolat falešné zprávy. Experiment byl pečlivě naplánovaný, připravený, sledovaný a vyhodnocený. V přípravné fázi si žáci museli vybrat role (např. pozorovatele, analogového superspreadera, digitálního spreadera atd.) a písemně zdokumentovat činnosti v praktické fázi. Ve třetí fázi, evaluace a objasnění, vypracovali všichni zúčastnění individuální reflexi a sdíleli své myšlenky a pozorování ve výuce. Kromě toho byli později učitelé, rodiče a žáci o experimentu informováni prostřednictvím školních sdělovacích prostředků.

(V. Winkelhofer, přeložil A. Hein)

Připomeňme si tyto dny...

1.6.: V tento den se radují všechny děti světa, jelikož patří právě jim – na první červen připadá Mezinárodní den dětí, jehož cílem je upozornit společnost na práva a potřeby dětí. Všem dětem přejeme vše nejlepší, ať si dětství užívají plnými doušky a splní se jim co nejvíce dětských snů.

Na tomto místě za celou redakci Manníka srdečně gratulujeme paní ředitelce Lence Vopařilové k narození syna Benjaminu Vopařila, který na svět přišel 11.4. 2022.

(K. Havlíková)

16. 6. se byla redakce Manníka podívat do studia České televize. Viděli jsme moderátory mluvit v přímém přenosu naživo, podívali jsme se do střížny a také do maskérny. Nakonec jsme si udělali fotku ve studiu, které je celé pouze zelené. I přes mnoho zajímavostí a zážitků, to nejcennější, co jsme si z výletu odnesli, byla rada: „*Nestudujte žurnalistiku! Jděte radši na práva, s tím se dá žurnalistika dělat lépe.*“

(V. Helmich)

27.6.: V tento den si připomínáme 72 let od popravy Milady Horákové, jediné ženy popravené v rámci komunistických procesů roku 1950 v tehdeším Československu.

Milada Horáková se narodila roku 1901. Vystudovala práva a v roce 1924 vstoupila jako nestraník do Ženské národní rady (dále ŽNR). Byla rovněž členkou Československé strany národně socialistické, ačkoliv se zaměřovala především na působení právě v ŽNR. Zasazovala se o rovnoprávné postavení žen a lepší podmínky pro neprovdané matky a jejich děti. V průběhu druhé světové války se Horáková připojila do antifašistické odbojové organizace. Roku 1940 byla spolu se svým manželem zatčena gestapem za práci v ŽNR a aktivitu v odboji. Gestapo ji tvrdě týralo a další dva roky strávila jako vězenkyně na Pankráci a Karlově náměstí. Po atentátu na Heydricha byla převezena do Terezína. Roku 1944 se konal soud v Drážďanech, kde prokurátor navrhl pro Horákovou trest smrti, soud však rozhodl o osmiletém trestu odnětí svobody, roku 1945 ji osvobodila americká armáda. Poté se navrátila k politické činnosti v ČSNS a přešla do vedení nově vzniklého spolku - Rada československých žen. Po komunistickém převratu v roce 1948 z tohoto spolku však byla vyloučena. O rok později Miladu Horákovou zatkl StB a započal proces vyslýchání a vyšetřování Horákové spolu s 12 dalšími lidmi. Doktorka Horáková svým výslechům statečně a bojovně čelila. 8. června 1950 soud vynesl rozsudek, v němž padl trest smrti pro Horákovou a další čtyři obžalované. Kromě dcery Horákové, Jany Kánské, a jejího advokáta se o její osvobození prostřednictvím dopisů zasazovaly i významné zahraniční osobnosti, jako byl Albert Einstein nebo Winston Churchill. Navzdory tomu však tehdejší prezident Gottwald rozsudek smrti podepsal. Horáková před smrtí napsala několik dopisů, o jejichž existenci veřejnost nevěděla až do roku 1989. Dne 27.6. 1950 tuto ženu kat popravil oběšením.

(K. Havlíková)

“Připadala mi jako princezna,” vzpomíná Jana Kánská na Miladu Horákovou – pokračování

Jaká je Vaše nejoblíbenější památka, která Vám po mamince zůstala?

Zůstalo mi několik malých dárečků, které tajně poslala domů z terezínských věznic. Ručně šila nebo vyšívala na kapesničkách.

Jak často jste doma mluvili o politice?

O politice se u nás mluvilo velmi často, zvláště o nedělích, kdy se u nás scházela celá rodina.

Vaši maminku zatkl v její kanceláři. Jak jste se to dozvěděli a co se dělo dál?

Státní bezpečnost přišla do bytu a ohlásila, že jde matku zatknout, ale ona už byla zatčená, což se táta, kterému se podařilo prchnout z domova, dozvěděl až po návštěvě u Dr. Jlny, kam ji šel varovat a kde měli později domluvenou schůzku

Jak to prožíval Váš tatínek?

Samozřejmě dělal můj otec vše proto, aby mámu varoval, ale mámě bylo jasné, že když ho chytí, bude uvězněn i on, a tak mu nezbývalo, než se skrývat až do té doby, kdy se mnoha statečným lidem podařilo umožnit mu útěk přes hranice.

Váš táta utekl do Ameriky, jak dlouho jste se neviděli?

Po čtyřech letech v Německu abychom se já a ostatní členové rodiny dostali ven, marně. Odešel potom do Ameriky, kde jsem se s ním po 17 letech setkala.

Dopisy, které Vám psala maminka z vězení, jste dostala až po Sametové revoluci v roce 1989. Jaký to byl pocit, číst a vidět dopisy, které psala Vaše maminka?

Dopisy na rozloučenou, které jsme

dostali až v lednu 1990, pro mě byly samozřejmě velmi citovou záležitostí a uvědomila jsem si tu nesmírnou sílu, kterou moje matka měla.

Kdy a jak jste o osudu maminky řekla svým dětem?

Samozřejmě, moje děti se o své babičce dozvěděly hned, jakmile to jejich dětské dušičky mohly chápat.

Co by si měli podle Vás měli odnést mladí lidé z odkazu Vaší maminky?

Mladí lidé by si měli uvědomit, že za čestnost, principy a pravdu stojí za to bojovat.

Co byste vzkázala studentům našeho gymnázia?

Aby na odkaz mojí matky nikdy nezapomněli.

(Rozhovor vedl přes email: K. Villa a J. Troniček)

(Foto: Blesk.cz)